

Ἄπεκρίθη :

— Δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος.

— Πῶς! δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος. Μπράβο! Δὲν εἶχε παρὰ νὰ σκυψῆ διὰ νὰ μ' εὐρῆ.

Δὲν ἐγέλα πλέον· ἐμειδία μόνον βλέπουσά με διὰ τῶν ἀκινήτων μεγάλων ὀφθαλμῶν της, ὅπου ἐβλάσταινον νέαι ἐπιθυμίαι.

— Δὲν θὰ ἔσκυπτεν.

Ἐπέμεινα :

— Διάβολε! Ἐὰν τοῦ ἔπεφτε τὸ καπέλλο του θὰ ἔσκυπτε βέβαια νὰ τὸ πάρῃ, τότε. . . ἤμην κατάλληλος ἐγώ, μ' αὐτὸ τὸ τσεκούρι.

Ἔθεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων μου τοὺς στρογγυλοὺς καὶ εὐρύστους βραχιόνάς της καὶ χαμηλώνουσα τὸν τόνον, ὡς ἐὰν μοῦ ἔλεγε : — « Σὲ λατρεύω », ἐμουρμούρισε :

— Τότε δὲ θὰ ξανασηκώνονταν.

Δὲν ἤνθου καθόλου.

Ἐκλείσε πονηρῶς τὸν ὀφθαλμόν, ἐξέτεινε τὴν χεῖρά της πρὸς τὴν καθέκλαν, ὅπου εἶχα καθήσει πρὸ ὀλίγου καὶ μὲ τὸν τεταμένον δάκτυλον, μὲ τὴν πτυχὴν τῆς παρεῖας της, μὲ τὰ ἡμιανοιγμένα χεῖλη της, μὲ τὰ μυτερά της δόντια, καθαρά καὶ ἄγρια, ἅπαν τὸ σύνολον αὐτό, μοῦ ἐδείκνυε τὸ μικρὸ τσεκούρι, οὗ ἡ κόψις ἔλαμπεν.

Ἔκαμε πῶς τὸ πῆρε. Ἐπειτα σύρουσά με διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος ζωηρῶς ἐπ' αὐτῆς, σφίγγουσα τὸ ἰσχίον της ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ μου, διὰ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος διέγραψε τὴν κίνησιν, ἣτις ἀποκεφαλίζει ἕναν ἄνθρωπον γονατισμένον! . . .

*
**

Καὶ ἰδοῦ, φίλε μου, πῶς ἀντιλαμβάνονται ἐδῶ τῶν συζυγικῶν καθηκόντων, τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς φιλοξενίας.

(Μετὰφρασίς ΜΠΟΕΜ)

GUY DE MAUPASSANT

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Ἦτο ἡ καρδιά μου ἀνήξευρη,
Ἄγνή, ῥοδοπλασμένη,
Καὶ μ' ὄνειρα μεγάλωνε
Ἐν τὰ στήθια μου κρυμμένη.

✽

Μὰ τώρα αἶμα καὶ χολή
Τὴν πότισαν τὰ χρόνια,
Κι' ἀγκύλωσαν τὲς δίπλες της
Ἀγκάθια καὶ βελόνια! . . .

Γ. Θ. ΣΑΪΑΚΤΗΣ